

AGENDA

Zondag 30 november 2014

De laatste dag van de tentoonstelling "Scholen van Noord"

De maand december zal het museum grotendeels gesloten zijn wegens opruiming en herstelwerkzaamheden.

Het voornemen is wel, dat de kunstenaar Frits Heimans het week-end van zaterdag en zondag 13 en 14 december een tentoonstelling van eigen werk (schilderijen) inricht en op zaterdagavond 13 december een concert geeft op saxofoon met zijn collega's.

In de Nieuwsbrief van december meer daarover!

Stem op het Waterlands Archief

Van het Waterlands Archief kregen we onderstaand verzoek. En aangezien we dit jaar ons jaarlijks uitje voor de vrijwilligers naar dat Archief hebben gehad, sturen we het graag aan u door.

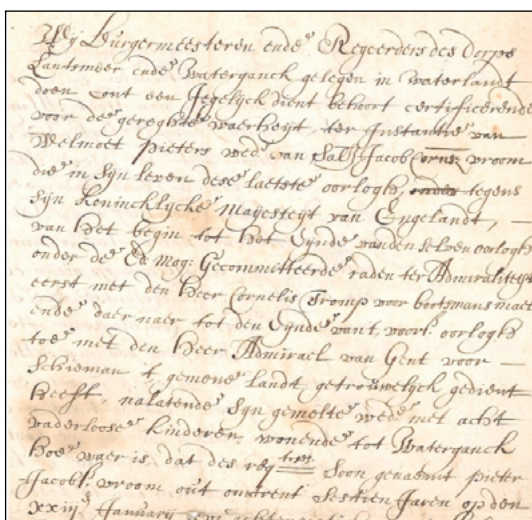
Geachte nieuwsbrieflezer,

Zoals u misschien weet, doet het Waterlands Archief mee aan de verkiezing van Stuk van het Jaar. Dit is een online publieksevenement waarin 50 archiefinstellingen strijden om de titel mooiste, spannendste of meest bijzondere archiefstuk van Nederland. Deze verkiezing loopt tijdens de Maand van de Geschiedenis in oktober. Het Waterlands Archief doet mee met een dramatisch slavernij document. Hoofdpersoon van ons stuk is de 16-jarige scheepsjongen Pieter Jacobsz. Vroom. In 1668 werd het schip waarop hij voer op de Middellandse Zee gekaapt door Barbarijse zeerovers en Pieter werd vervolgens in Algiers als slaaf verkocht. Het bijzondere aan dit stuk is dat het een onderbelichte geschiedenis laat zien: de slavernij waarin veel Nederlandse – en dus ook Waterlandse - zeelieden in de 17e en 18e eeuw in Noord-Afrika belandden als hun schip door Barbarijse zeerovers was gekaapt. En juist nu staat het slavernijverleden van Nederland volop in de belangstelling, denk maar aan de discussie rond Zwarte Piet!

Modelboot gemaakt door Pieter Vroom hangt als bedank in het kerkje van Watergang.

Locale, regionale en landelijke media hebben aandacht besteed aan onze inzending aan Stuk van het Jaar. 17 Oktober stond er in het Noord-Hollands Dagblad (editie Waterland) een uitgebreid artikel over ons slavernij document. Of het Waterlands Archief de verkiezing van het Stuk van het Jaar wint, bepaalt het publiek. U kunt op ons archiefstuk stemmen door naar www.onsdna.nl/waterlands-archief/ te gaan en op de

Verzoekschrift voor Pieter Vroom

STEM knop te klikken. U hoeft geen gegevens achter te laten, een stem uitbrengen is dus een fluitje van een cent. Via bovengenoemde link is ook meer informatie over ons stuk te lezen. Mocht u bovenstaande link willen delen met anderen, dan zou dat natuurlijk helemaal geweldig zijn!

De verkiezing Stuk van het Jaar loopt nog tot en met 26 oktober, stemt u ook op ons stuk?

*Met vriendelijke groet,
Loek Zoon*

Ketjen bij Jan Mens

Je moet alweer een wat oudere Noorderling zijn om bij het horen van de naam Ketjen een schokje van herkenning te vertonen.

Ketjen was bijna een eeuw lang de zwavelzuurfabriek die in een bocht van wat nu de Zamenhofstraat heet tegen het IJ aan was gevestigd. Dat was in overeenstemming met het besluit van de Gemeenteraad eind 19e eeuw, om in Noord alleen gevaarlijke fabrieken (en scheepswerven) te vestigen. De schoolkinderen in Noord hadden dan ook beduidend vaker aandoeningen van de ademhalingswegen dan kinderen aan de andere kant van het IJ. De mensen in Noord weten dat veelal aan de dampen waarmee Ketjen regelmatig de lucht vervuilde. En als de wind uit het zuidwesten kwam, kon je je was niet buiten te drogen hangen, want dan vielen er gaatjes in. Ook dat kwam natuurlijk door het zwavelzuur.

Het terrein van het vroegere Ketjen

Bij mijn weten was Ketjen van oorsprong een drogist in de Warmoesstraat, die zwavelzuur kon maken. Dat vormde daar ook al een bedreiging en daarom moest de zaak verhuizen naar de Overtoom. Dat speelt in de tijd dat Amsterdam bij de Singelgracht ophield en de Overtoom lag dus ver buiten de stad. Eerste helft 19e eeuw, spreken we van.

En nu komt Jan Mens op de proppen. Tegenwoordig ook niet meer bekend als de Nederlandse schrijver, die in de jaren zestig van de vorige eeuw de meest gelezen Nederlandse auteur was! Jan Mens schreef een boek "Marleen", dat in 1960 uitkwam. En daarin komt een passage voor waarin Marleen, acht jaar oud, achter de muziekkapel van de schutterij is aangelopen. Als kapelmeester Zaagmans de laatste tonen van die middag heeft afgeslagen, weet Marleen de weg naar huis niet meer. En thuis zitten moeder en ook vader als hij van zijn werk thuisgekomen is, in zak en as. Vader Jacobus gaat haar zoeken. "Jacobus zakte de trap af en liep haastig de straat uit in de richting van het schelpenland. Een opgehoogd stuk grond, bestemd voor huizenbouw, niet lang geleden had de 'vitrioolfabriek van Ketjen' er de omgeving met zijn stank verpest. Nu waren de giftig roodgekleurde sloten, waarin het afvalwater loosde, gedempt er was zand aangevoerd, waarin ontzaglijk veel schelpen. De kinderen uit de buurt

speelden er graag, tot het land in een kwade reuk kwam. Ongure kerels zwierven er rond, ook waren er spiritusdrinkers gezien. Voor de kinderen uit de 'nette' straten werd het land taboe, alleen de 'schoffies' vonden er hun vertier".

Marleen werd door een keurige oudere heer, een grijze man met een zwarte gleufhoed, thuisgebracht.

En zo kwam dat avontuur gelukkig tot een goed einde.

Toen ik de beschrijving door Jan Mens van het dagelijks leven in het begin van de 20e eeuw weer las, bekwam me plotseling het gevoel, dat dit precies moet zijn geweest zoals het voor de eerste bewoners van Noord, de mensen uit Vogeldorp en Disteldorp, heeft gegolden.

Wie zich verdiepen wil in de geschiedenis van die eerste bewoners, kan heel goed "Marleen" en de twee andere boeken van de serie "De Kleine Waarheid" lezen. Of eens op zoek gaan naar de DVD van de serie uit de jaren zeventig, waarin Willeke Alberti haar acteerdebuut maakte.

Mijn avonturen als sandwichman

Onze medewerker Peter Lievense was op het afgelopen Noorderparkfestival de sandwichman die gratis foto's van de bezoekers beloofde, die ook in het museum werden tentoongesteld. Jan Everhard was de ervaren, vakbekwame fotograaf en Frida Badoux was het intermediair tussen Peter, Jan en de gefotografeerde bezoekers.

Peter Lievense schreef het volgend recept voor een te slagen herhaling.

"Neem een goede fotograaf, een vrouw die weet welke mensen ze moet aanspreken, een man die het leuk vindt om als sandwichman te lopen en je hebt de juiste ingrediënten om reclame te maken voor museum Amsterdam Noord". Tijdens het Noorderparkfestival willen vele mensen wel een gratis foto van zichzelf en dan niet digitaal, nee een echte print.

27 en 28 september nemen de nodige mensen de moeite om naar het museum te komen om de daar tentoongestelde foto's op te halen, wat vaak gecombineerd wordt met een bezoek aan de scholententoonstelling. Als je het mij vraagt, is dit voor herhaling vatbaar."

Het team van Museum Amsterdam Noord tijdens het Noorderparkfestival.

Samenwerking Buurtmusea van de baan. Of toch niet?

Reeds enkele keren hebben we in deze Nieuwsbrief bericht over de voorgenomen samenwerking van de Amsterdamse buurtmusea in een kader waarin ook het Amsterdam Museum deelnam.

Een van de ex-directeuren van de buurtmusea ging het project ontwikkelen, maar bedong daarvoor een salariering op niveau. Hoewel AFK (Amsterdams Fonds voor de Kunst) en de Stichting DOEN voor de totale begroting geld reserveerden, haakte een aantal buurtmusea af.

Voor ons museum was het argument om af te haken dat de oorspronkelijke opzet (samen maken we bij subsidie aanvragen een grotere vuist dan al die kleine musea afzonderlijk) door de coördinator werd afgewezen. Voor andere gold dat hun vrijwilligerswerk maar liever niet door een betaalde functionaris zou moeten worden gecoördineerd.

Het is heel jammer dat de samenwerkingsconstructie door deze verwickelingen niet van de grond is gekomen. Daarom gaan we bekijken of het op een eenvoudiger manier toch zou kunnen lukken. Daarover verneemt u uiteraard meer.

Boek zoekt lezers!

'Elke zin staat als een huis, hier is een ambachtelijk meester aan het woord die zijn registers bespeelt als een orgel,' schreef Chris Keulemans over Gerbrand Mullers vorig jaar verschenen kleine roman De uitverkoren wereld. De schrijver – u heeft hem onlangs in het museum als postbode kunnen zien optreden bij de opvoering van Eugen Ionesco's De les – wil niets liever dan dat ook de laatste tientallen exemplaren van zijn boek hun weg naar de lezer vinden. Voor 10 euro kunt u in het bezit komen van dit mooi uitgegeven boekje (incl. verzendkosten). Minnaars van de schone letteren! Help Gerbrand Muller door zijn voorraad heen en bestel een of meer exemplaren bij het volgende emailadres: marjan.gerbrand@upcmail.nl! Via dit adres kunt u ook de recensies over het boek opvragen.

Gerbrand Muller, De uitverkoren wereld, De Sneeuwstorm, Amsterdam, 213 blz.

Leuk voor Sinterklaas of Kerstmis!

Nancy Wiltink, verhalenvertelster van Tuin aan Zee bericht ons:

De zevende editie van het Internationaal Storytelling Festival staat voor de deur! Van 1 t/m 9 november zijn er voorstellingen op verschillende locaties in Amsterdam. Bekijk alle voorstellingen in het programma! Zie: www.storytellingfestival.nl !

Deze zevende editie brengt opnieuw de beste verhalen van de Nederlandse en internationale verteltop naar Amsterdam.

We presenteren oude verhalen, maar ook nieuwe, actuele verhalen over wat ons nu bezig houdt. Verhalen die je meenemen naar een andere wereld en verhalen die ons met beide benen in de wereld van nu neerzetten.

“De Les” van Eugene Ionesco

Op dinsdagavond 7 en zondagmorgen 19 oktober werden in de vorm van voorleestheater twee voorstellingen van “De Les” van Ionesco gehouden. De voorzaal van het museum vertoonde een ‘uitverkocht huis’. Dat is natuurlijk al snel het geval, maar samen hebben toch zo’n vijftig bezoekers de voorstelling gezien. En ze waren enthousiast en complimenteus!

Autorecensie van “De Les” van Eugene Ionesco

Velen uwer hebben een van de voorstellingen van “De Les” door het ad hoc gezelschap

HoeMeeMuHoeBeeMu (HoeMeerMuzenHoeBeterMuseum) bezocht. Voor u is het schrijven van een recensie volstrekt overbodig. Maar degenen die de voorstellingen van de tournee in den lande willen bezoeken zullen baat hebben bij een toelichtend schrijven alvorens zich te wagen aan de overrompelende prestaties op de Bühne van dit gezelschap.

Zonder de afloop van de plot uit de doeken te doen, is een korte samenvatting van de inhoud zeker op z’n plaats. “De Les” is ongetwijfeld ooit door de Roemeens-Franse auteur bedoeld als een absurdistisch stuk dat geheel in in de tijd van de jaren zestig van de vorige eeuw paste. Zo ook paste de opvoering natuurlijk uitstekend in de reeks evenementen die in het kader van de tentoonstelling “Scholen van Noord” zijn ingepland. Het verhaal is gauw verteld. Een naïeve leerlinge bezoekt de professor om te worden bijgestoomd voor haar universitaire examens. De meid van de professor houdt verdere communicatie met de buitenwereld af en weigert brieven in ontvangst te nemen. Iedereen raakt over de kook en dat leidt tot een extreme afhandeling.

De acteursprestaties worden onderstaand nader belicht. Een warm woord van dank is op z’n plaats voor de regisseur van de voorstelling, Trix Reijn, die alles uit haar acteurs heeft weten te halen dat er maar te halen was!

En daar staan ze dan, de vier spelers die een stuk gaan opvoeren van Ionesco: DE LES.

Ze zijn alle vier sterren in toneel spelen in het werkelijke leven, wat niet wil zeggen dat hun talenten ook zichtbaar zijn als het om het spelen van andermans tekst gaat. Maar doordat de regisseuse dit voorzag mocht er van het blad gelezen worden.

De casting had niet beter gekund: de postbode is in het werkelijke leven schrijver van wie zijn teksten ook regelmatig geweigerd worden, zoals in het stuk de brief die hij bezorgt en geweigerd wordt door de meid, die alleen gedienschtig is aan de professor, want onderscheid moet er zijn, meerdere heren bedienen is niet haar sterkste kant.

Haar toewijding gaat zover, dat het haar geen zier kan schelen dat de leerlingen van de professor om zeep gebracht worden, ook al is dat de liefvallige leerling, met haar blonde staartjes, haar aandoenlijke sokjes en vooral haar inzet om de professor te behagen, die het

grootst mogelijke ongeduld aan de dag legt als het om kennis gaat, ook dit is hem op het lijf geschreven. Kortom er hoefde nauwelijks gespeeld te worden, we waren gewoon onszelf!

De resultaten van de onlangs gehouden enquête

Een maand geleden hebben we alle ontvangers van de Nieuwsbrief, die ook de e-flyers kijken, per e-flyer een enquête gestuurd. Van de 1431 mensen die de e-flyer hebben gekregen, heeft 42,2% (= 603 mensen) het bericht geopend. Het gemiddelde percentage van de mensen die de E-flyers openen ligt tussen de 40% en 45% in.

Van deze 603 mensen zijn er 132 die op de link hebben geklikt die naar het enquête formulier gaat. Van dezen hebben 70 personen de enquête ingevuld en geretourneerd.

Dat is een respons van 5%

Dit lijkt weinig, maaaaar dat is het niet!!!

De ervaring in Direct Mail is dat de gemiddelde respons tussen de 2 en 3 procent ligt. Hiervan uitgaande hebben we dus eigenlijk een goede/hoge respons gekregen.

Van de 70 beantwoordingen van de enquête, zijn onderstaand de beantwoordingen in samenvatting.

1. Sinds welk jaar krijgt u de Nieuwsbrief?

Commentaar: de eerste Nieuwsbrief kwam uit in maart 2009, ruim 5 jaar geleden dus.

Op een rijtje gezet waren de antwoorden afkomstig van lezers die in de volgende jaren waren begonnen met ontvangen.

2004 (1) dat kan dus niet	2008 (1) ook niet	2009 (12)	2010 (0)
2011 (7)	2012 (13)	2013 (13)	2014 (19)
weet niet meer (1)			

Conclusie: er is een groep volhouders uit de begintijd, maar de meesten zijn uit de laatste paar jaren.

2. Leest u o zelden o af en toe o bijna altijd de Nieuwsbrief?

Af en toe gaven 15 mensen aan, bijna altijd 51.

Conclusie: driekwart leest de Nieuwsbrief bijna altijd, een kwart af en toe.

Wie hem niet leest, neemt ook niet de moeite de enquête in te sturen.

3. Welke tentoonstellingen herinnert u zich gezien te hebben?

Van de 99 tentoonstellingen die genoemd werden, was de verdeling als volgt.

- Scholen van Noord (2014) spande logischerwijze de kroon met 25 antwoorden.
- Badhuizen van Amsterdam (2014) was ook pas geleden te zien geweest: 15.
- Dan was met 9 een goede derde plaats weggelegd voor Trouwen in Noord (2012)

- De Buurttentoonstelling met spullen uit de vensterbank (REALIA had de maker de expositie genoemd) (2013) kwam met 5 redelijk goed herinnerd aan de orde.
- Walvissen of Walvisvaarders (2013) eveneens 5, terwijl 5 inzenders toegaven zich geen tentoonstellingen te herinneren.
- Jeugd in Noord (2013), Schaatsenrijden (2012), Waterlandse Melkschuit (2012) en Duivekater (2011), ook wel "over suikerbrood" of "die gedekte tafel" genoemd, werden 4 keer herinnerd.
- Twee keer genoemd werden: Vogelbuurt (2011), Houten Huizen (2011), Gehoord in Noord (2013). En slechts een maal: Omzien in verwondering (2013), Vliegenbos (2011) en Katten (2012).

Wat moeilijk thuis te brengen waren de volgende titels:

"iets met bordjes/servies", "Jaren vijftig", "Zamenhofstraat 150", "NDSM, "die schilderijen en iets met foto's". Terwijl "Schilderijen van Henk Bezuijen" met naam en toenaam werd herdacht.

Acht respondenten herinnerden zich geen enkele tentoonstelling.

Conclusie: vanzelfsprekend worden de meest recente tentoonstellingen door de grootste groep respondenten genoemd. "Trouwen in Noord" is al wat langer geleden en is door een redelijk grote groep onthouden. Een wat buitenissige titel zoals REALIA redt het niet in het geheugen van de bezoekers. De tentoonstellingen die het langst geleden zijn gehouden verliezen - zo lijkt het - hun titel, maar iets van de inhoud blijft wel hangen.

4. Welke tentoonstelling werd het mooist gevonden?

De meeste respondenten kwamen niet tot een duidelijke keuze van een favoriete tentoonstelling. Het is moeilijk kiezen, zeiden sommigen. Of allemaal! Er wordt veel moeite gedaan om in beperkte ruimte iets aantrekkelijks en interessants te laten zien. Gewaardeerd wordt dat we tentoonstellingen maken die in direct verband met Noord staan.

En als er dan toch een keuze wordt gemaakt, wordt die soms toegelicht.

Badhuizen vanwege de professionele inrichting, de Melkschuit vanwege de eigen interesse, het Vliegenbos, omdat de inzender zich daarbij betrokken voelt. Scholen vanwege de nostalgie. Favoriete kunstwerken die onthullend en ontroerend zijn. Walvissen door het intrigerende en goed gedocumenteerde onderwerp. Gehoord in Noord vanwege de muziekuitvoeringen. Trouwen in Noord omdat respondent zelf in Noord aan de Nieuwendammerdijk getrouwd is.

Zo geldt voor de waardering "het is maar net waar je belangstelling naar uitgaat", zoals een respondent het uitdrukte.

5. Welke tentoonstelling werd minder gewaardeerd?

14 inzenders vonden die vraag niet relevant of vonden "nou, dat zou niet aardig zijn|". Nog eens 15 personen gaven geen mening. Een enkeling vond de uitvoering van de tentoonstelling soms aan de magere kant. Slechte kwaliteit foto's. Of had niets met schaatsen. De overigen hebben de vraag niet beantwoord.

Conclusie: negatieve waardering van de tentoonstellingen is er nauwelijks. Dat kan natuurlijk deels als een sociaal wenselijke uitkomst worden opgevat, maar het is - mede gezien het anonieme karakter van de enquête - toch op te vatten als een positief waardierend signaal.

6. Welke andere activiteiten van het museum hebt u bezocht?

- De films met maaltijd werden 13 maal genoemd, de fiets/wandelexcursies 12 keer.
- Verder een keer een lezing, concerten, de animatiefilm van Monique Renault.
- 12 respondenten schreven (helaas) nog geen andere activiteiten bezocht.

Conclusie: 4 van de 10 lezers van de Nieuwsbrief heeft wel eens een andere activiteit van het museum dan een tentoonstelling bezocht.

7. Hoe beoordeelt u de e-flyers die als extra aankondiging van de andere activiteiten worden toegestuurd?

Van de aangegeven mogelijkheden vonden 58 lezers van de Nieuwsbrief het een nuttige herinnering. 6 zeiden zelfs "Hoe meer, hoe beter". Terwijl 5 vonden dat de e-flyer te vaak komt.

Conclusie: een ruime meerderheid is heel tevreden met de toezending van e-flyers om het publiek aan de extra activiteiten te herinneren.

8. Wat vindt u van het museum?

Met 70 verschillende bewoordingen werd een positieve waardering uitgesproken.

In een poging tot een samenvatting te komen, valt het volgende te zeggen.

Het initiatief een museum in Noord op te richten. De plek waar het staat, midden in de wijk, de uitwendige vorm en het inwendige. Klein, intiem, gezellig, laagdrempelig. Door een toegewijde staf van vrijwilligers met een tomeloze inzet wordt informatie gegeven over de geschiedenis van Noord. Dat roept nostalgische herinneringen aan vroeger op. De hartelijkheid van de ontvangst, waarbij je altijd je ei kwijt kan. Associaties met sociaal-democratische volksverheffing worden opgeroepen.

Degene die vindt dat we een te grote broek aantrekken, zouden we nog wel eens willen vragen wat hij/zij daarmee precies bedoelt.

2014
Enquete

Openingstijden:
Dinsdag tot en met zondag
vanaf 13.00 tot 17.00 uur

Geachte belangstellende,

Als ontvangers van de maandelijkse Nieuwsbrief van het Museum Amsterdam Noord, vormt u een groep belangstellenden die dicht bij de activiteiten van het museum betrokken zijn.

De medewerkers van het museum zijn dan ook erg benieuwd naar uw mening over de activiteiten die het museum de laatste jaren heeft georganiseerd.

Daarom hebben wij besloten om een enquête te houden. Wij willen u vragen om anoniem deze enquête [hier](#) in te vullen. Door middel van de verzend knop stuurt u het formulier aan ons terug.

De resultaten van de enquête worden in de Nieuwsbrief gepubliceerd. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Met vriendelijke groeten,
Het bestuur van Museum Amsterdam Noord

Facebook
 Website
 Email

Copyright © 2014 Museum Amsterdam Noord, All rights reserved.

MailChimp

Uitschrijven | Profiel bijwerken
Word lid | Disclaimer | Sponsors | Contact

9. Wat kan er verbeterd worden?

Van de antwoorden hadden 28 personen geen suggesties voor verbetering.

Van de anderen kwamen veel mogelijke verbeteringen aan de orde. We proberen ze overzichtelijk te rangschikken.

- De onzekerheden over de samenstelling van het bestuur gaf aanleiding te verzoeken om meer en snellere duidelijkheid daarover.
- Gewenst wordt meer buiten de deur te organiseren.
- Daarbij wordt ook gedacht aan meer gratis activiteiten.
- Meer vrijwilligers worden gewenst.
- En meer aandacht voor de relatie met de stad.
- Bij iedere tentoonstelling een verhaal dat de gastvrouw/heer kan vertellen gewenst.
- Meer diepgang wellicht, maar tegelijk wat kleinere tekstblokken in de tentoonstelling. Een boekje met teksten zou een oplossing kunnen zijn.
- Samenwerking met andere partijen wordt gesuggereerd: "Amsterdam Museum is een voorbeeld, maar er is zoveel meer".
- Een meer interactieve opstelling in de tentoonstellingen.
- Een meer solide financiering is gewenst.
- Meer ruimte, een grotere locatie, zelfs uitbreiding onder de grond is een toekomstverwachting.
- De toegangsprijs is voor sommigen een belemmering.
- Toegang met de Museumkaart zou gewenst zijn.
- Tenslotte moeten we een echt museum worden, met een terrasje voor de deur.
- En dichterbij HaHa komen.

En wat dat laatste betekent weten we eigenlijk niet.

10. Wellicht vrijwilliger worden?

De meerderheid was duidelijk: 58 inzenders zeiden nee. Maar 9 dames en heren wilden dat wel overwegen.

Van hen zelfs een enkele met duidelijke taakomschrijving, te weten:

- pr, dat is Public Relations
- een keer een lezing geven over schaatsen in en om Amsterdam
- nader te bepalen i.v.m. leeftijd en wonen in het centrum
- gastheer (2 maal)
- ad hoc, geen vast verband.

Aangezien de enquête anoniem is geweest, weten we niet wie het zijn die mogelijk als vrijwillige medewerker het team van het museum willen komen versterken.

Daarom het verzoek: als u bij degenen hoort die vrijwilliger worden overwegen, neem contact op, dan kunnen we dat nader overleggen (hjcras@gmail.com of 06 30975602).

11. Wat hebt u het bestuur van het museum nog te melden?

Velen maakten van de gelegenheid gebruik het bestuur te bedanken en op heel variabele wijze te stimuleren in het voortgaan met het museum.

Verder werden (opnieuw) sommige wensen en verwachtingen geuit.

- lezingen, wandelingen en fietstochten horen gratis te zijn
- meer gebruik maken van adviezen van professionals van andere musea
- aansluiting te zoeken bij andere musea
- meer samenwerking met andere historische verenigingen.

Reacties op het bovenstaande zijn uiteraard zeer welkom.

Colofon

Tenzij anders vermeld:

Tekst: Henk Ras

Redactie & Vormgeving: Ruud Slagboom

Fotografie: Waterland Archief (foto's pagina 1)

Siebe Swart (foto pagina 2)

Margriet Schagen (foto pagina 3)

Archief Museum Amsterdam Noord (foto pagina 4 en 8)

Ruud van der Markt (foto's pagina 5)

Hoofd Sponsors

www.noord.amsterdam.nl

www.dekey.nl